

Húsvét utáni negyvenedik napra esik áldozócsütörtök, vagy ahogyan a liturgia nevezi Urunk mennybemenetelének ünnepe (Ascensio Domini).

Húsvét után a 40. nap. Az ősegyház a IV. századig a Szentlélek eljövételével együtt, Pünkösdkor ünnepelte. Később a Szentírásból ismert húsvét utáni 40. napra került. A XII. századtól kezdett elterjedni az ünnephez kapcsolódó körmenet szokása. 1918-ig a húsvéti szentáldozás határnapja volt; ebből ered az egyedülálló, magyar név: áldozócsütörtök.

Magyarországon nem csütörtökön, hanem a következő vasárnap emlékezünk meg Krisztus utolsó megjelenéséről. Krisztus húsvétkor feltámadt, János evangéliuma szerint megjelent Mária Magdolnának és a tanítványoknak, majd a negyvenedik napon - áldozócsütörtökön - felemelkedett a mennybe. Krisztus testével és lelkével együtt ment a mennybe. Az áldozócsütörtök elnevezés valószínűleg arra utal, hogy a húsvéti áldozás határideje ezen a napon járt le.

[ApCsel 1,1-11 – Urunk mennybemenetele](#)

Első könyvemben, kedves Teofil, elbeszéltem, mi mindent tett és tanított Jézus egészen addig a napig, amelyen azután, hogy útbaigazítást adott a Szentlélek által kiválasztott apostoloknak, fölvetetett a mennybe. Szenvedése után sokféleképpen bizonyította, hogy él: negyven napon át ismételten megjelent nekik, és beszélt az Isten országáról.

Egyszer, amikor együtt evett velük, megparancsolta nekik, hogy ne hagyják el Jeruzsálemet, hanem várjanak az Atya ígéretere, „amelyről – úgymond – tőlem hallottatok: Mert János csak vízzel keresztelt, de ti néhány nap múlva a Szentlélekkel fogtok megkeresztelkedni.” Az egybegyűltek erre megkérdezték: „Uram, mostanában állítod helyre Izrael országát?” „Nem tartozik rátok – felelte –, hogy ismerjétek az időpontokat és a

körülményeket. Ezeket az Atya szabta meg saját hatalmában. De megkapjátok a Szentlélek ráatok leszálló erejét, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, s egész Júdeában és Szamariában, sőt egészen a föld végső határáig.” Azután, hogy ezeket mondta, a szemük láttára fölemelkedett, és felhő takarta el szemük elől. Amint merőn nézték, hogyan emelkedik az égbe, egyszerre két férfi termett mellettük fehér ruhába öltözve. Ezt mondták nekik: „Galileai férfiak! Mit álltok itt égre emelt tekintettel? Ez a Jézus, aki tőletek az égbe vétetett, úgy jön el ismét, amint szemetek láttára a mennybe ment.”

Az ünnep népénekei:

- **Az egyházi év népénekei (EN) : 136 137.**
- **Szent vagy, Uram (SzVU): 93 - 96.**